

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 255/2020
24.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „АА“ ДОО из ..., чији је пуномоћник Никола Мађинца, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, чији је законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8273/19 од 30.10.2019. године, на седници одржаној 24.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8273/19 од 30.10.2019. године.

Образложење

Виши суд у Смедереву, пресудом П 2261/18 од 30.05.2019. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио и који гласи: „Обавезује се тужени да на име штете исплати тужиоцу износ од 8.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.11.2018. године до коначне исплате. Утврђује се да је тужени дискриминаторски поступао кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационим судом у Београду и Рев 299/2016 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду према тужиоцу у односу на наведена лична својства тужиоца, односно да је дискриминација туженог заснована на статусном иступању кроз правни промет са конотацијом власништва, наиме тужилац иступа кроз правни промет као привредно друштво које обавља делатност ради стицања добити и то са приватним власништвом, док је кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационим судом у Београду и Рев 299/16 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду супротна страна била Специјална болница за психијатријске болести „Ковин“ која представља државну установу са државним власништвом, својини, наиме својина тужиоца представља приватну својину, јер је оснивач тужиоца приватно лице овде законски заступник тужиоца ББ, односно представља својину привредног друштва као правног лица са ограниченом одговорношћу, док својина супротне стране Специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ - кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационим судом у Београду и Рев 299/16 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду представља државну својину и све то са одговорношћу над целокупном имовином Специјалне болнице за психијатријске

болести „Ковин“ и Државе Србије, а што другим речима значи да је предметна дискриминација заснована на својини са евидентно видљивим посредно неједнаким потупањем у циљу заштите - интереса државне својине, језику на којем законски заступник тужиоца пише писмена, наиме законски заступник тужиоца пише писмена на латиничком писму, док супротне стране пишу писмена на ћириличном писму, тужилац истиче да је тужени нон стоп јавно истицао да тужилац не може да користи латинично писмено и где су тужени чак вратили тужбу тужиоцу која је била написана на латиничном писму са налогом да тужилац уреди исту тако што ће све примерке тужбе да преправи са латиничног писма на ћирилично писмо и све то су тужени урадили кроз решење Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину Посл.бр. I 7 492/17 од 16.06.2017. године, политичкој припадности, политичкој подобности, политичком симпатизерству, политичком подржавању, политичкој различитости, наиме ни тужилац а ни законски заступник тужиоца ББ нису присталице ниједне владајуће партије а нити сходно томе подржавају, нити помажу ниједну владајућу партију а и противе се било каквом мешању политике у привредне активности и то све од 2000 године када су извршене промене па до дана данашњих дана и не дозвољавају никакво финансирање политике и политичких партија од стране тужиоца и сходно томе тужилац не може ни да добије ниједан спор пред судом и тужилаштвом а нити да натера суд и тужилаштво да испоштује његова права током судског поступка с обзиром да нема политичку подршку која једина има утицај на судство и правосуђе и тужилаштво у целини, наиме по самом ставу Владе Републике Србије и то ставу које влада јавно износи језички јасно је видљиво да влада излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике, исто тако и самом ставу Савета за борбу против корупције као органа Владе Републике Србије и то ставу које савет јавно износи језички јасно је видљиво да савет излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике, исто тако и по самом ставу друштва судија и то ставу које друштво судија јавно износи језички јасно је видљиво да друштво судија излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике итд, умовном стању тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме тужилац и законски заступник тужиоца поседују велико имовно стање и то је опште позната чињеница у ... и шире, наиме тужени је у поступку Посл.бр. I 7 492/17, у ком поступку ББ законски заступник тужиоца није био странка у поступку тражила од катастра из ... стање промена и уписаних терета на локалима који су власништво заступника тужиоца ББ и све то супротно законом дозвољеним овлашћењима, наиме овде тужени је утврдио имовно стање законског заступника тужиоца ББ и правне послове у вези са имовином законског заступника тужиоца ББ и све то без знања и без одобрења законског заступника тужиоца ББ и све то иако законски заступник тужиоца ББ није био странка у поступку Посл.бр. I 7 П 492/17 а што се све води из замолнице Основног суда у Смедереву -Судска јединица у Ковину Посл.бр. I 7 П 492/17 од 21.09.2017. године, генетске особености законског заступника тужиоца, тачније генетских наследних особина законског заступника тужиоца нетрпељивости неправде, тачније у погледу наследне особине законског заступника тужиоца упуштања у борбу за право и правду и све то без обзира на опасност која таква борба носи према сопственом послу, према сопственом животу и према сопственој породици итд., наиме законски заступник тужиоца увек током поступка пред судом јавно исказује противљење некој мери суда за коју је сматра да је незаконита и одмах тражи одлуку суда о таквом противљењу, затим законски заступник

тужиоца одмах подноси притужбе против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси кривичне пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси и приговоре за несуђење у разумном року против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси и дисциплинске пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону итд., здравствену способност законског заступника тужиоца, тачније интелекту законског заступника тужиоца, наиме законски заступник тужиоца је у односу на свој интелект сматрао да има здравствено психичку способност да заступа права и интересе тужиоца пред судством, међутим тужени је нон стоп истицао у свим сверама живота па чак и на рочиштима да се тужилац прави да познаје закон, да се закон не чита како га он чита итд., чак је тужени и писмено наводи да је законски заступник тужиоца правно неука странка, да тужилац не познаје процесне одредбе а ни материјално право и да злонамерно напада туженог - судство и да износи нетачне наводе у циљу напада на туженог - судство и да све то ради иако не познаје процесни закон итд. а што се све види из Решења Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину VII Су бр. 39-39/18 од 11.09.2018. године на страни 2 став 2 које се као такво прилаже уз ову тужбу, исто тако је тужени преко свог органа износио у јавност и да је законски заступник тужиоца психичко оболела особа, да је очигледно луцидан итд., а што се све види из Одговора на притужбу тужиоца од стране Привредног суда у Панчеву број VI СУ 17/2017 од 19.07.2017. године са прилогом које је дала поступајући судија Весна Лоци, правничко звање - правничку образованост, односно на стручну оспособљеност, наиме тужилац предузима све радње у поступку преко свог законског заступника који нема званично правничко знање али итекако зна права и не може бити уцењиван да ћути о кршењима закона од стране суда и судија претњом о одузимању адвокатске лиценце од стране адвокатске коморе пошто лиценцу адвоката нема, тачније законски заступник тужиоца има звање грађевинског инжењера са лиценцом инжењерске коморе Србије ... док тужиоца има лиценцу фирме за извођење грађевинских и завршно занатских радова на објектима високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 13.07.2000. године и лиценце фирме за израду архитектонских пројеката и пројеката унутрашњих инсталација водовода и канализације за објекте високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 15.06.2000. године а што је такав законом прописан концепт правне заштите од стране тужиоца туженог толико изиритирано да су јавно износили став преко својих органа да тужилац непознајући закон и процесне норме само напада судије подношећи силне притужбе против судија, силне дисциплинске пријаве против судија, силне кривичне пријаве против судија, да је законски заступник психичко оболела особа, да је очигледно луцидан и да му треба одузети пословну способност и поставити му адвоката за заступника (по принципу кад му поставимо заступника адвоката онда ћемо лако да завршимо са њим) итд. јавном изражавању ставова и мишљења тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме и тужиоца и законског заступника тужиоца су у оквиру законом прописане процедуре износили ставове и мишљења да судови и тужиоци не поштују процесне норме и да поступају током поступка супротно законом утврђеној процедури не поштујући ни закон, ни Устав Републике Србије, а све то из разлога што је овде тужени на арбитражан, самовласни, самовољни начин и то према личном нахођењу игнорисао своју службену обавезу утврђења чињеничног стања а што је било у узрочно-последичној вези да суд не може

кроз пресуду Вишег суда у Смедереву број: П 39/14 од 13.03.2015. године да изложи утврђено чињенично стање, а у свему према службеној обавези суда, која је језички јасно прописана одредбом члана 355 став 4 ЗПП-у, тачније кроз пресуду Вишег суда у Смедереву број: П 39/14 од 13.03.2015. године не постоји изложено чињенично стање које је суд утврдио, чиме је суд на најгрубљи начин прекршио одредбу члана 355 став 4 ЗПП-у којом је језички јасно прописано да ће суд кроз образложење пресуде да изложи утврђено чињенично стање, предметним поступањем суд није прекршио само закон него и принудне прописе, с обзиром да без утврђеног чињеничног стања суд је једино могао да примењује материјално право напамет, на флагратно произвољан начин, арбитрарно, самовласно, самовољно, према личном нахођењу, на име у ситуацији кад суд на непостојеће чињенично стање примењује материјално право по самом закону се сматра да је суд донео предметну пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године напамет и у складу са унапред донетом одлуком суда по којој овде тужилац треба да изгуби спор. Утврђује се да је тужени дискриминаторски поступао кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационом судом у Београду и Рев 299/2016 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду према тужиоцу у односу на наведена лична својства тужиоца, односно да је дискриминација туженог заснована на статусном иступању кроз правни промет са конотацијом власништва, на име тужилац иступа кроз правни промет као привредно друштво које обавља делатност ради стицања добити и то са приватним власништвом док је кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационом судом у Београду и Рев 299/16 који се водио пред Врховним касационим судом супротна страна била Специјална болница за психијатријске болести „Ковин“ која представља државну установу са државним власништвом, својини, на име својина тужиоца представља приватну својину јер је оснивач тужиоца приватно лице овде законски заступник тужиоца ББ, односно представља својину привредног друштва као правног лица са ограниченом одговорношћу док својина супротне стране Специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ - кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационим судом у Београду и Рев 299/16 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду представља државну својину и све то са одговорношћу над целокупном имовином Специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ и Државне Србије, а што другим речима значи да је предметна дискриминација заснована на својини са евидентно видљивим посредно неједнаким поступањем у циљу заштите - интереса државне својине, језику на којем законски заступник тужиоца пише писмена, на име законски заступник тужиоца пише писмена на латиничком писму, док супротне стране пишу писмена на ћириличном писму, тужилац истиче да је тужени нон стоп јавно истицао да тужилац не може да користи латинично писмено и где су тужени чак вратили тужбу тужиоцу која је била написана на латиничном писму са налогом да тужилац уреди исту тако што ће све примерке тужбе да преправи са латиничног писма на ћирилично писмо и све то су тужени урадили кроз решење Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину Посл.бр. I 7 492/17 од 16.06.2017. године, политичкој припадности, политичкој подобности, политичком симпатизерству, политичком подржавању, политичкој различитости, на име ни тужилац а ни законски заступник тужиоца ББ нису присталице ниједне владајуће партије а нити сходно томе подржавају, нити помажу ниједну владајућу партију а и противе се било каквом мешању политике у привредне активности и то све од 2000 године када су извршене промене па до дана данашњих дана и не дозвољавају никакво финансирање политике и политичких партија од стране тужиоца и сходно томе тужилац не може ни да добије ниједан спор пред судом и тужилаштво а нити да натера суд и тужилаштво да испоштује његова права током судског поступка с обзиром да нема политичку

подршку која једина има утицај на судство и правосуђе и тужилаштво у целини, наиме по самом ставу Владе Републике Србије и то ставу које влада јавно износи језички јасно је видљиво да влада излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике, исто тако и самом ставу Савета за борбу против корупције као органа Владе Републике Србије и то ставу које савет јавно износи језички јасно је видљиво да савет излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике, исто тако и по самом ставу друштва судија и то ставу које друштво судија јавно износи језички јасно је видљиво да друштво судија излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике итд, имовном стању тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме тужилац и законски заступник тужиоца поседују велико имовно стање и то је опште позната чињеница у ... и шире, наиме тужени је у поступку Посл.бр. I 7 492/17 у ком поступку ББ законски заступник тужиоца није био странка у поступку тражила од катастра из ... стање промена и уписаних терета на локалима који су власништво заступника тужиоца ББ и све то супротно законом дозвољеним овлашћењима, наиме овде тужени је утврдила имовно стање законског заступника тужиоца ББ и правне послове у вези са имовином законског заступника тужиоца ББ и све то без знања и без одобрења законског заступника тужиоца ББ и све то иако законски заступник тужиоца ББ није био странка у поступку Посл.бр. I 7 П 492/17 а што се све води из замолнице Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину Посл.бр. I 7 П 492/17 од 21.09.2017. године, генетске особености законског заступника тужиоца. тачније генетских наследних особина законског заступника тужиоца нетрпељивости неправде, тачније у погледу наследне особине законског заступника тужиоца упуштања у борбу за право и правду и све то без обзира на опасност која таква борба носи према сопственом послу, према сопственом животу и према сопственој породици итд., наиме законски заступник тужиоца увек током поступка пред судом јавно исказује противљење некој мери суда за коју је сматра да је незаконита и одмах тражи одлуку суда о таквом противљењу, затим законски заступник тужиоца одмах подноси притужбе против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси кривичне пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси и приговоре за несуђење у разумном року против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси и дисциплинске пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону итд., здравствену способност законског заступника тужиоца, тачније интелекту законског заступника тужиоца, наиме законски заступник тужиоца је у односу на свој интелект сматрао да има здравствено психичку способност да заступа права и интересе тужиоца пред судством, међутим тужени је нон стоп истицао у свим сверама живота па чак и на рочиштима да се тужилац прави да познаје закон, да се закон не чита како га он чита итд., чак је тужени и писмено наводи да је законски заступник тужиоца правно неука странка, да тужилац не познаје процесне одредбе а ни материјално право и да злонамерно напада туженог - судство и да износи нетачне наводе у циљу напада на туженог - судство и да све то ради иако не познаје процесни закон итд. а што се све види из Решења Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину VII Су бр. 39-39/18 од 11.09.2018. године на страни 2 став 2 које се као такво прилаже уз ову тужбу, исто тако је тужени преко

свог органа износио у јавност и да је законски заступник тужиоца психичко оболела особа, да је очигледно луцидан итд. а што се све види из Одговора на притужбу тужиоца од стране Привредног суда у Панчеву VI СУ 17/2017 од 19.07.2017. године, са прилогом које је дала поступајући судија Весна Лоци, правничко звање - правничку образованост, односно на стручну оспособљеност, наиме тужилац предузима све радње у поступку преко свог законског заступника који нема званично правничко знање али итекако зна права и не може бити уцењиван да ћути о кршењима закона од стране суда и судија претњом о одузимању адвокатске лиценце од стране адвокатске коморе пошто лиценцу адвоката нема, тачније законски заступник тужиоца има звање грађевинског инжињера са лиценцом инжињерске коморе Србије ... док тужилац има лиценцу фирме за извођење грађевинских и завршно занатских радвоа на објектима високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 13.07.2000. године и лиценце фирме за израду архитектонских пројеката и пројеката унутрашњих инсталација водовода и канализације за објекте високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 15.06.2000. године, а што је такав законом прописан концепт правне заштите од стране тужиоца туженог толико изиритирано да су јавно износили став преко својих органа да тужилац непознајући закон и процесне норме само напада судије подносећи силне притужбе против судија, силне дисциплинске пријаве против судија, силне кривичне пријаве против судија, да је законски заступник психичко оболела особа, да је очигледно луцидан и да му треба одузети пословну способност и поставити му адвоката за заступника (по принципу кад му поставимо заступника адвоката онда ћемо лако да завршимо са њим) итд. јавном изражавању ставова и мишљења тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме и тужилац и законски заступник тужиоца су у оквиру законом прописане процедуре износили ставове и мишљења да судови и тужиоци не поштују процесне норме и да поступају током поступка супротно законом утврђеној процедури не поштујући ни закон, ни Устав Републике Србије а све то из разлога што је овде тужени на арбитражан, самовласни, самовољни начин и то према личном нахођењу игнорисао своју службену обавезу утврђења чињеничног стања а што је било у узрочно последичној вези да суд не може кроз допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2019. године да изложи утврђено чињенично стање а у свему према службеној обавези суда која је језички јасно прописана одредбом члана 355 став 4 ЗПП-у, тачније кроз допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године не постоји изложено чињенично стање које је суд утврдио, чиме је суд на најгрубљи начин прекршио одредбу члана 355 став 4 ЗПП-у којом је језички јасно прописано да ће суд кроз образложење пресуде да изложи утврђено чињенично стање, предметним поступањем суд није прекршио само закон него и принудне прописе с обзиром да без утврђеног чињеничног стања суд је једино могао да примењује материјално право напамет, на флагрантно произвољан начин, арбитражно, самовласно, самовољно, према личном нахођењу, наиме у ситуацији кад суд на непостојеће чињенично стање примењује материјално право по самом закону се сматра да је суд донео предметну пресуду вишег суда у Смедереву број П 39/14 од 13.03.2015. године напамет и у складу са унапред донетом одлуком суда по којој овде тужиоц треба да изгуби спор. Утврђује се да је тужени дискриминаторски поступао кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационом судом у Београду и Рев 299/2016 који се водио пред Врховно касационом судом у Београду према тужиоцу у односу на наведена лична својства тужиоца, односно да је дискриминација туженог заснована на статусном иступању кроз правни промет са конотацијом власништва, наиме тужилац иступа кроз правни промет као привредно друштво које обавља делатност ради

стицања добити и то са приватним власништвом док је кроз поступак број Гж 4558/15 који се водио пред Апелационом судом у Београду и број Рев 299/16 који се водио пред Врховним касационим судом супротна страна била Специјална болница за психијатријске болести „Ковин“ која представља државну установу са државним власништвом, својини, наиме својина тужиоца представља приватну својину јер је оснивач тужиоца приватно лице овде законски заступник тужиоца ББ, односно представља својину привредног друштва као правног лица са ограниченом одговорношћу док својина супротне стране Специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ - кроз поступак број Гж 4558/15 који се водио пред Апелационим судом у Београду и број Рев 299/16 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду представља државну својину и све то са одговорношћу над целокупном имовином специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ и Државе Србије, а што другим речима значи да је предметна дискриминација заснована на својини са евидентно видљивим посредно неједнаким потупањем у циљу заштите - интереса државне својине, језику на којем законски заступник тужиоца пише писмена, наиме законски заступник тужиоца пише писмена на латиничком писму док супротне стране пишу писмена на ћириличном писму, тужилац истиче да је тужени нон стоп јавно истицао да тужилац не може да користи латинично писмено и где су тужени чак вратили тужбу тужиоцу која је била написана на латиничном писму са налогом да тужилац уреди исту тако што ће све примерке тужбе да преправи са латиничног писма на ћирилично писмо и све то су тужени урадили кроз решење Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину Посл.бр. I 7 492/17 од 16.06.2017. године, политичкој припадности, политичкој подобности, политичком симпатизерству, политичком подржавању, политичкој различитости, наиме ни тужилац а ни законски заступник тужиоца ББ нису присталице ниједне владајуће партије а нити сходно томе подржавају, нити помажу ниједну владајућу партију а и противе се било каквом мешању политике у привредне активности и то све од 2000 године када су извршене промене па до дана данашњих дана и не дозвољавају никакво финансирање политике и политичких партија од стране тужиоца и сходно томе тужилац не може ни да добије ниједан спор пред судом и тужилаштвом а нити да натера суд и тужилаштво да испоштује његова права током судског поступка с обзиром да нема политичку подршку која једина има утицај на судство и правосуђе и тужилаштво у целини, наиме по самом ставу Владе Републике Србије и то ставу које влада јавно износи језички јасно је видљиво да влада излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике, исто тако и самом ставу Савета за борбу против корупције као органа Владе Републике Србије и то ставу које савет јавно износи језички јасно је видљиво да савет излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) иод утицајем политике, исто тако и по самом ставу друштва судија и то ставу које друштво судија јавно износи језички јасно је видљиво да друштво судија излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике итд, имовном стању тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме тужилац и законски заступник тужиоца поседују велико имовно стање и то је опште позната чињеница у ... и шире, наиме тужени је у поступку Посл.бр. I 7 492/17 у ком поступку ББ законски заступник тужиоца није био странка у поступку тражила од катастра из ... стање промена и уписаних терета на локалима који су власништво заступника тужиоца ББ и све то супротно законом дозвољеним овлашћењима, наиме овде тужени је утврдио имовно стање законског заступника тужиоца ББ и правне

послове у вези са имовином законског заступника тужиоца ББ и све то без знања и без одобрења законског заступника тужиоца ББ и све то иако законски заступник тужиоца ББ није био странка у поступку Посл.бр. I 7 П 492/17 а што се све води из замолнице Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину Посл.бр. I 7 П 492/17 од 21.09.2017. године, генетске особености законског заступника тужиоца, тачније генетских наследних особина законског заступника тужиоца нетрпељивости, неправде, тачније у погледу наследне особине законског заступника тужиоца упуштања у борбу за право и правду и све то без обзира на опасност која таква борба носи према сопственом послу, према сопственом животу и према сопственој породици итд., наиме законски заступник тужиоца увек током поступка пред судом јавно исказује противљење некој мери суда за коју је сматра да је незаконита и одмах тражи одлуку суда о таквом противљењу, затим законски заступник тужиоца одмах подноси притужбе против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси кривичне пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси и приговоре за несуђење у разумном року против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступни тужиоца подноси и дисциплинске пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону итд., здравствену способност законског заступника тужиоца, тачније интелекту законског заступника тужиоца, наиме законски заступник тужиоца је у односу на свој интелект сматрао да има здравствено психичку способност да заступа права и интересе тужиоца пред судством, међутим тужени је нон стоп истицао у свим сверама живота па чак и на рочиштима да се тужилац прави да познаје закон, да се закон не чита како га он чита итд., чак је тужени и писмено наводио да је законски заступник тужиоца правно неука странка, да тужилац не познаје процесне одредбе а ни материјално право и да злонамерно напада туженог - судство и да износи нетачне наводе у циљу напада на туженог - судство и да све то ради иако не познаје процесни закон итд., а што се све види из Решења Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину VII Су бр. 39-39/18 од 11.09.2018. године на страни 2 став 3 које се као такво прилаже уз ову тужбу, исто тако је тужени преко свог органа износио у јавност и да је законски заступник тужиоца психичко оболела особа, да је очигледно луцидан итд. а што се све види из Одговора на притужбу тужиоца од стране Привредног суда у Панчеву VI СУ 17/2017 од 19.07.2017. године са прилогом које је дала поступајући судија Весна Лоци, правничко звање-правничку образованост, односно на стручну оспособљеност, наиме тужилац предузима сверадње у поступку преко свог законског заступника који нема званично правничко знање али итекако зна права и не може бити уцењиван да ћути о кршењима закона од стране суда и судија претњом о одузимању адвокатске лиценце од стране адвокатске коморе пошто лиценцу адвоката нема, тачније законски заступник тужиоца има звање грађевинског инжињера са лиценцом инжињерске коморе Србије ... док тужилац има лиценцу фирме за извођење грађевинских и завршно занатских радова на објектима високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 13.07.2000. године и лиценце фирме за израду архитектонских пројеката и пројеката унутрашњих инсталација водовода и канализације за објекте високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 15.06.2000. године а што је такав законом прописан концепт правне заштите од стране тужиоца туженог толико изиритирано да су јавно износили став преко својих органа да тужилац непознајући закон и процесне норме само напада судије подносећи силне притужбе против судија,

силне дисциплинске пријаве против судија, силне кривичне пријаве против судија, да је законски заступник психичко оболела особа, да је очигледно луцидан и да му треба одузети пословну способност и поставити му адвоката за заступника (по принципу кад му поставимо заступника адвоката онда ћемо лако да завршимо са њим) итд. јавном изражавању ставова и мишљења тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме и тужиоца и законски заступник тужиоца су у оквиру законом прописане процедуре износили ставове и мишљења да судови и тужиоци не поштују процесне норме и да поступају током поступка супротно законом утврђеној процедури не поштујући ни закон, ни Устав Републике Србије а све то из разлога што је овде тужени на арбитражан, самовласни, самовољни начин и то према личном нахођењу кроз пресуду Вишег суда у Смедереву број П 39/14 од 13.03.2015. године као и кроз допунску пресуду вишег суда у Смедереву број П 39/14 од 30.06.2015. године игнорисао своју службену обавезу по којој је обавезан у односу на службену дужност да формира - утврди чињенично стање од изложених чињеница странака у поступку које се по самом закону „ex lege“ не доказују (изложене чињенице овде тужиоца су не оспорене од стране туженог) а у свему како језички јасно прописује одредба члана 230 став 1 ЗПП-у којом је језички јасно прописано да признате и неоспорене чињенице се не доказују и до изложених чињеница које су оспорене од стране странака у поступку а које је суд утврдио путем Решења суда о извођењу доказа (и то путем извођења доказа које су странке предложиле у складу са својом обавезом која је прописана одредбом члана 7 став 1 ЗПП-у ради утврђивања чињенице - а која је чињеница у току поступка постала спорна) кроз које је (решење) било назначено коју то спорну чињеницу би требало суд да утврди извођењем доказа а у свему како језички јасно прописује одредба 7 став 2 ЗПП-у а у вези са одредбом члана 315 став 1 ЗПП-у (наиме одредбом члана 7 став 2 ЗПП-у језички јасно прописано „да ће суд да изведе само доказе које су странке предложиле“ а одредбом члана 315 став 1 ЗПП-у језички јасно прописано „да извођење доказа одређује суд решењем, у коме ће да се назначи спорна чињеница која би требало да се утврди извођењем доказа“) и од чињеница које странке нису изложила а суд их је утврдио у односу на службену дужност путем решења суда због недозвољених располагања странака у поступку а у свему према праву суда које је језички јасно прописано одредбом члана 7 став 3 ЗПП-у по којем је суд овлашћен и да утврди чињенице које могу да располажу, тачније виши суд у Смедереву је кроз пресуду Вишег суда у Смедереву број П 39/14 од 13.03.2015. године као и кроз допунску пресуду Вишег суда у Смедереву број П 39/14 од 30.06.2015. године игнорисао своју службену обавезу по којој је био обавезан у односу на службену дужност да формира -утврди чињенично стање и то само од изложених чињеница овде тужиоца с обзиром да изложене чињенице овде тужиоца нису оспорене од стране туженог и да се по самом закону „ex lege“ не доказују а у свему како језички јасно прописује одредба члана 230 став 1 ЗПП-у којом је језички јасно прописано да признате и неоспорене чињенице се не доказују и с обзиром да није било недозвољених располагања странака у поступку и да суд у односу на службену дужност у току поступка није утврђивао чињенице које странке нису изложиле и с обзиром да је тужени кроз одговор на тужбу туженог од 29.12.2014. године а и током поступка истицао само приговор пресуђене ствари а који је као такав одбијен као неоснован на основу очигледне видљивости од стране суда. Утврђује се да је тужени дискриминаторски поступао кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационим судом у Београду према тужиоцу у односу на наведена лична својства тужиоца, односно да је дискриминација туженог заснована на статусном иступању кроз правни промет са конотацијом власништва, наиме тужилац иступа кроз правни промет као привредно друштво које обавља делатност ради стицања добити и то са приватним

власништвом док је кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелациним судом у Београду и Рев 299/2016 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду супротна страна била Специјална болница за психијатријске болести „Ковин“ која представља државну установу са државним власништвом, својини, наиме својина тужиоца представља приватну својину јер је оснивач тужиоца приватно лице овде законски заступник тужиоца ББ, односно представља својину привредног друштва као правног лица са ограниченом одговорношћу док својина супротне стране Специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелациним судом у Београду и Рев 299/2016 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду представља државну својину и све то са одговорношћу иад целокупном имовином специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ и Државе Србије, а што другим речима значи да је предметна дискриминација заснована на својини са евидентно видљивим посредно неједнаким поступањем у циљу заштите - интереса државне својине, језику на којем законски заступник тужиоца пише писмена, наиме законски заступник тужиоца пише писмена на латиничном писму док супротне стране пишу писмена на ћириличном писму, тужилац истиче да је тужени нон стоп јавно истицао да тужилац не може да користи латинично писмено и где су тужени чак вратили тужбу тужиоцу која је била написана на латиничном писму са налогом да тужилац уреди исти тако што ће све примерке тужбе да преправи са латиничног писма на ћирилично писмено и све то су тужени урадили кроз решење Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину посл.бр. I 7 492/17 од 16.06.2017. године, политичкој припадности, политичкој подобности, политичком симпатизерству, политичком подржавању, политичкој различитости, наиме ни тужилац а ни законски заступник тужиоца ББ нису присталице ниједне владајуће партије, а нити сходно томе подржавају, нити помажу ниједну владајућу партију, а и противе се било каквом мешању политике у привредне активности и то све од 2000. године, када су извршене промене па до дана данашњих дана и не дозвољавају никакво финансирање политике и политичких партија од стране тужиоца и сходно томе тужилац не може ни да добије ниједан спор пред судом и тужилаштвом а нити да натера суд и тужилаштво да испоштује његова права током судског поступка с обзиром да нема политичку подршку која једина има утицај на судство и правосуђе и тужилаштво у целини, наиме по самом ставу Владе Републике Србије и то ставу које влада јавно износи језички јасно је видљиво да влада излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике, исто тако и самом ставу Савета за борбу против корупције као органа Владе Републике Србије и то ставу које савет јавно износи језички јасно је видљиво да савет излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике, исто тако и по самом ставу друштва судија и то ставу које друштво судија јавно износи језички јасно је видљиво да друштво судија излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике итд, имовном стању тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме тужилац и законски заступник тужиоца поседују велико имовно стање и то је опште позната чињеница у ... и шире, наиме тужени је у поступку Посл.бр. I 7 492/17 у ком поступку ББ законски заступник тужиоца није био странка у поступку тражио од катастра из ... стање промена и уписаних терета на локалима који су власништво заступника тужиоца ББ и све то супротно законом дозвољеним овлашћењима, наиме овде тужени је утврдио имовно стање законског заступника тужиоца ББ и правне послове у вези са имовином законског заступника тужиоца ББ и све то без знања и без одобрења

законског заступника тужиоца ББ и све то иако законски заступник тужиоца ББ није био странка у поступку Посл.бр. I 7 П 492/17 а што се све види из замолнице Основног суда у Смедереву -Судска јединица у Ковину Посл.бр. I 7 П 492/17 од 21.09.2017. године, генетске особености законског заступника тужиоца, тачније генетских наследних особина законског заступника тужиоца нетрпељивости неправде, тачније у погледу наследне особине законског заступника тужиоца упуштања у борбу за право и правду и све то без обзира на опасност која таква борба носи према сопственом послу, према сопственом животу и према сопственој породици итд., наиме законски заступник тужиоца увек током поступка пред судом јавно исказује противљење некој мери суда за коју је сматра да је незаконита и одмах тражи одлуку суда о таквом противљењу, затим законски заступник тужиоца одмах подноси притужбе против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси кривичне пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси и приговоре за несудење у разумном року против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси и дисциплинске пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону итд., здравствену способност законског заступника тужиоца, тачније интелекту законског заступника тужиоца, наиме законски заступник тужиоца је у односу на свој интелект сматрао да има здравствено психичку способност да заступа права и интересе тужиоца пред судством, међутим тужени је нон стоп истицао у свим сверама живота па чак и на рочиштима да се тужилац прави да познаје закон, да се закон не чита како га он чита итд., чак је тужени и писмено наводи да је законски заступник тужиоца правно неука странка, да тужилац не познаје процесне одредбе а ни материјално право и да злонамерно напада туженог - судство и да износи нетачне наводе у циљу напада на туженог - судство и да све то ради иако не познаје процесни закон итд. а што се све види из Решења Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину VII Су бр. 39-39/18 од 11.09.2018. године на страни 2 став 2 које се као такво прилаже уз ову тужбу, исто тако је тужени преко свог органа износио у јавност и да је законски заступник тужиоца психичко оболела особа, да је очигледно луцидан итд., а што се све види из Одговора на притужбу тужиоца од стране Привредног суда у Панчеву број VI СУ 17/2017 од 19.07.2017. године са прилогом које је дала поступајући судија Весна Лоци, правничко звање-правничку образованост, односно на стручну оспособљеност, наиме тужилац предузима сверадње у поступку преко свог законског заступника који нема званично правничко знање али итекако зна права и не може бити уцењиван да ћути о кршењима закона од стране суда и судија претњом о одузимању адвокатске лиценце од стране адвокатске коморе пошто лиценцу адвоката нема, тачније законски заступник тужиоца има звање грађевинског инжињера са лиценцом инжињерске коморе Србије ... док тужиоца има лиценцу фирме за извођење грађевинских и завршно занатских радова на објектима високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 13.07.2000. године и лиценце фирме за израду архитектонских пројеката и пројеката унутрашњих инсталација водовода и канализације за објекте високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 15.06.2000. године а што је такав законом прописан концепт правне заштите од стране тужиоца туженог толико изиритирано да су јавно износили став преко својих органа да тужилац непознајући закон и процесне норме само напада судије подношећи силне притужбе против судија, силне дисциплинске пријаве против

судија, силне кривичне пријаве против судија, да је законски заступник психичко оболела особа, да је очигледно луцидан и да му треба одузети пословну способност и поставити му адвоката за заступника (по принципу кад му поставимо заступника адвоката онда ћемо лако да завршимо са њим) итд. јавном изражавању ставова и мишљења тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме и тужиоца и законски заступник тужиоца су у оквиру законом прописане процедуре износили ставове и мишљења да судови и тужиоци не поштују процесне норме и да поступају током поступка супротно законом утврђеној процедури не поштујући ни закон, ни Устав Републике Србије а све то из разлога што је овде тужени на арбитражан, самовласни, самовољни начин и то према личном нахођењу кроз образложење донете пресуде Гж 4558/15 од 07.10.2015. године изложио лажну констатацију и то да је кроз пресуду вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године и кроз допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године првостепени суд „правилно и потпуно утврдио чињенично стање“ (страна 3 другостепене пресуде) и све то без обзира што је очигледно било видљиво за другостепени суд да кроз пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године и кроз допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године не постоји изложено чињенично стање које је суд утврдио и све то без обзира што је исто тако, очигледно било видљиво за другостепени суд да је првостепени суд противно одредби члана 374 став 2 тачка 5 ЗПП-у (а о којој повреди другостепени суд чак води рачуна у односу на службену дужност која је језички јасно прописана одредбом члана 386 став 3 а у вези са одредбом члана 374 став 2 тачка 5 ЗПП-у) засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима туженог с обзиром да је донео одлуку која је ишла у прилог интереса туженог и све то без утврђеног чињеничног стања а на које утврђено чињенично стање се по самом закону „ex lege“ једино може примењивати материјално право и све то без обзира што је исто тако, очигледно било видљиво за другостепени суд да је овде тужилац језички јасно истицао кроз жалбени навод кроз тачку 2. и тачку 6 и тачку 8 жалбе овде тужиоца против Пресуде Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године и кроз тачку 4. и тачку 7. жалбе овде тужиоца против допунске пресуде Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године евидентну видљивост да кроз пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године као и кроз допунску пресуду вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године не постоји изложено чињенично стање које је суд утврдио у складу са службеном обавезом суда која је језички јасно прописана одредбом члана 355 став 4 ЗПП-у и све то без обзира што је исто тако, очигледно било видљиво за другостепени суд да првостепени суд кроз Пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године као и кроз допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године није изложио чак ни законом прописане радње суда током поступка које је првостепени суд по службеној дужности морао да спроведе у циљу утврђења на закону заснованог чињеничног стања, тачније очигледно је било видљиво за другостепени суд да првостепени суд кроз пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године као и кроз допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године није изложио које су то изложене чињенице овде тужиоца утврђене од стране суда на првом рочишту као спорне а које су утврђене као неспорне, односно општепознате с обзиром да је суд предметну радњу био дужан и обавезан да спроведе у односу на службену дужност која је језички јасно прописана одредбом члана 308 став 2 ЗПП-у (суд ће на првом рочишту да утврди које су чињенице неспорне, односно опште познате и које су чињенице спорне...), затим исто тако није изложио којим решењем суда (датум) је одредио извођење ког предложеног доказа овде тужиоца ради утврђења које спорне чињенице овде тужиоца с обзиром да је суд предметну радњу био дужан и обавезан да спроведе у односу на службену дужност која је језички јасно

прописана одредбом члана 315 став 1 ЗПП-у (извођење доказа суд одређује решењем, у коме ће да се назначи спорна чињеница која би требало да се утврди извођењем доказа), затим исто тако није изложио да ли је спорна чињеница овде тужиоца која се утврђивала извођењем предложеног доказа овде тужиоца а путсм решења суда (датум) доказана оценом суда или пак није доказана оценом суда с обзиром да је суд предметну радњу био дужан и обавезан да спроведе у односу на службену дужност која је језички јасно прописана одредбом члана 8 ЗПП-у (суд одлучује по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, које ће чињенице да узме као доказане) и све то без обзира што је исто тако, очигледно било видљиво за другостепени суд да првостепени суд кроз пресуду Вишег суда у Смедереву број П 39/14 од 13.03.2015. године као и кроз допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године није изложио на првом рочишту а у складу са својом службеном обавезом која је језички јасно прописана одредбом члана 308 став 2 ЗПП-у (суд ће на првом рочишту да утврди које су чињенице неспорне, односно општепознате и које су чињенице спорне...) да тужени није оспорио ниједну изложену чињеницу овде тужиоца и да су изложене чињенице овде тужиоца неспорне и да суд сходно одредби члана 230 став 1 ЗПП-у нема законом дозвољена овлашћења да изводи предложене доказе овде тужиоца ради утврђења изложених чињеница овде тужиоца које су неспорне и да суд закључује главну расправу и да суд формира - утврђује чињенично стање само од неоспорених изложених чињеница овде тужиоца. Утврђује се да је тужени дискриминаторски поступао кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационим судом у Београду према тужиоцу у односу на наведена лична својства тужиоца, односно да је дискриминација туженог заснована на статусном иступању кроз правни промет са конотацијом власништва, наиме тужилац иступа кроз правни промет као привредно друштво које обавља делатност ради стицања добити и то са приватним власништвом док је кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационим судом у Београду и Рев 299/2016 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду супротна страна била Специјална болница за психијатријске болести „Ковин“ која представља државну установу са државним власништвом, својини, наиме својина тужиоца представља приватну својину јер је оснивач тужиоца приватно лице овде законски заступник тужиоца ББ, односно представља својину привредног друштва као правног лица са ограниченом одговорношћу док својина супротне стране Специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационим судом у Београду и број Рев 299/2016 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду представља државну својину и све то са одговорношћу над целокупном имовином Специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ и Државе Србије, а што другим речима значи да је предметна дискриминација заснована на својини са евидентно видљивим посредно неједнаким поступањем у циљу заштите - интереса државне својине, језику на којем законски заступник тужиоца пише писмена, наиме законски заступник тужиоца пише писмена на латиничном писму док супротне стране пишу писмена на ћириличном писму, тужилац истиче да је тужени нон стоп јавно истицао да тужилац не може да користи латинично писмено и где су тужени чак вратили тужбу тужиоцу која је била написана на латиничном писму са налогом да тужилац уреди исту тако што ће све примерке тужбе да преправи са латиничног писма на ћирилично писмено и све то су тужени урадили кроз решење Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину посл.бр. I 7 492/17 од 16.06.2017. године, политичкој припадности, политичкој подобности, политичком симпатизерству, политичком подржавању, политичкој различитости, наиме ни тужилац а ни законски заступник тужиоца ББ нису присталице ниједне владајуће партије а нити сходно томе

подржавају, нити помажу ниједну владајућу партију а и противе се било каквом мешању политике у привредне активности и то све од 2000 године када су извршене промене па до дана данашњих дана и не дозвољавају никакво финансирање политике и политичких партија од стране тужиоца и сходно томе тужилац не може ни да добије ниједан спор пред судом и тужилаштом а нити да натера суд и тужилаштво да испоштује његова права током судског поступка с обзиром да нема политичку подршку која једина има утицај на судство и правосуђе и тужилаштво у целини, наиме по самом ставу Владе Републике Србије и то ставу које влада јавно износи језички јасно је видљиво да Влада излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике, исто тако и самом ставу Савета за борбу против корупције као органа Владе Републике Србије и то ставу које савет јавно износи језички јасно је видљиво да савет излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике, исто тако и по самом ставу друштва судија и то ставу које друштво судија јавно износи језички јасно је видљиво да друштво судија излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике итд, имовном стању тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме тужилац и законски заступник тужиоца поседују велико имовно стање и то је опште позната чињеница у ... и шире, наиме тужени је у поступку Посл.бр. I 7 492/17 у ком поступку ББ законски заступник тужиоца није био странка у поступку тражила од катастра из ... стање промена и уписаних терета на локалима који су власништво заступника тужиоца ББ и све то супротно законом дозвољеним овлашћењима, наиме овде тужени је утврдио имовно стање законског заступника тужиоца ББ и правне послове у вези са имовином законског заступника тужиоца ББ и све то без знања и без одобрења законског заступника тужиоца ББ и све то иако законски заступник тужиоца ББ није био странка у поступку Посл.бр. I 7 П 492/17 а што се све води из замолнице Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину Посл.бр. I 7 П 492/17 од 21.09.2017. године, генетске особености законског заступника тужиоца, тачније генетских наследних особина законског заступника тужиоца нетрпељивости неправде, тачније у погледу наследне особине законског заступника тужиоца упуштања у борбу за право и правду и све то без обзира на опасност која таква борба носи према сопственом послу, према сопственом животу и према сопственој породици итд., наиме законски заступник тужиоца увек током поступка пред судом јавно исказује противљење некој мери суда за коју је сматра да је незаконита и одмах тражи одлуку суда о таквом противљењу, затим законски заступник тужиоца одмах подноси притужбе против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси кривичне пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси и приговоре за несуђење у разумном року против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси и дисциплинске пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону итд., здравствену способност законског заступника тужиоца, тачније интелекту законског заступника тужиоца, наиме законски заступник тужиоца је у односу на свој интелект сматрао да има здравствено психичку способност да заступа права и интересе тужиоца пред судством, међутим тужени је нон стоп истицао у свим сверама живота па чак и на рочиштима да се тужилац прави да познаје закон, да се закон не чита како га он чита итд., чак је тужени и писмено наводио да је законски

заступник тужиоца правно неука странка, да тужилац не познаје процесне одредбе а ни материјално право и да злонамерно напада туженог - судство и да износи нетачне наводе у циљу напада на туженог - судство и да све то ради иако не познаје процесни закон итд., а што се све види из Решења Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину VII Су бр. 39-39/18 од 11.09.2018. године на страни 2 став 3 које се као такво прилаже уз ову тужбу, исто тако је тужени преко свог органа износио у јавност и да је законски заступник тужиоца психичко оболела особа, да је очигледно луцидан итд., а што се све види из Одговора на притужбу тужиоца од стране Привредног суда у Панчеву број VI СУ 17/2017 од 19.07.2017. године са прилогом које је дала постунајући судија Весна Лоци, правничко звање-правничку образованост, односно на стручну оспособљеност, наиме тужилац предузима сверадње у поступку преко свог законског заступника који нема званично правничко знање али итекако зна права и не може бити уцењиван да ћути о кршењима закона од стране суда и судија претњом о одузимању адвокатске лиценце од стране адвокатске коморе пошто лиценцу адвоката нема, тачније законски заступник тужиоца има звање грађевинског инжењера са лиценцом инжењерске коморе Србије ... док тужилац има лиценцу фирме за извођење грађевинских и завршних занатских радова на објектима високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно Град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 13.07.2000. године и лиценце фирме за израду архитектонских пројеката и пројеката унутрашњих инсталација водовода и канализације за објекте високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 15.06.2000. године а што је такав законом прописан концепт правне заштите од стране тужиоца туженог толико изиритирало да су јавно износили став преко својих органа да тужилац не познајући закон и процесне норме само напада судије подносећи силне притужбе против судија, силне дисциплинске пријаве против судија, силне кривичне пријаве против судија, да је законски заступник психичко оболела особа, да је очигледно луцидан и да му треба одузети пословну способност и поставити му адвоката за заступника (по принципу кад му поставимо заступника адвоката онда ћемо лако да завршимо са њим) итд., јавном изражавању ставова и мишљења тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме и тужилац и законски заступник тужиоца су у оквиру законом прописане процедуре износили ставове и мишљења да судови и тужиоци не поштују процесне норме и да поступају током поступка супротно законом утврђеној процедури не поштујући ни закон, ни Устав Републике Србије а све то из разлога што је овде тужени на арбитражан, самовласни, самовољни начин и то према личном нахођењу кроз образложење донете пресуде Гж 4558/15 од 07.10.2015. године изложио лажну констатацију и то да је кроз пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године и кроз допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године првостепени суд „у смислу члана 8 ЗПП-у доказе правилно оцени, како сваки доказ посебно, тако и све доказе заједно" (страна 3 другостепене пресуде) и све то без обзира што је очигледно било видљиво за другостепени суд да кроз пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године не постоји изложена оцена ниједног јединог доказа нити посебно а нити свих. доказа заједно, као и што не постоји изложена ниједна једина чињеница као утврђена чињеница на основу изведених доказа, као и што не постоји изложен скуп утврђених чињеница, односно чињенично стање и све то без обзира што је очигледно било видљиво за другостепени суд да кроз пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године и кроз допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године не постоји чак ни изложено које то доказе суд није изводио због законске забране доказивања изложених чињеница које је суд по службеној дужности морао на првом рочишту да утврди као неспорне а у свему

како је прописано одредбом члана 308 став 2 ЗПП-у по којој ће суд на првом рочишту да утврди које су чињенице неспорне, односно опште познате и које су чињенице спорне а у вези са одредбом члана 230 став 1 ЗПП-у по којој се не доказују чињенице које је странка признала пред судом у току парнице, односно чињенице које није оспорила и све то без обзира што је очигледно било видљиво за другостепени суд да кроз пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2019. године и кроз допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године не постоји чак ни изложено који је то доказ суд извео ради утврђења које спорне чињеница а која је као таква морала да буде утврђена као спорна чињеница по службеној дужности суда на првом рочишту а у свему како је прописано одредбом члана 308 став 2 ЗПП-у по којој ће суд на првом рочишту да утврди које су чињенице неспорне, односно опште познате и које су чињенице спорне, а у вези са одредбом члана 315 став 1 ЗПП-у по којој извођење доказа суд утврђује решењем, у коме ће да се назначи спорна чињеница која би требало да се утврди извођењем доказа и све то без обзира што је очигледно било видљиво за другостепени суд из прикупљене процесне грађе да првостепени суд није ни могао да изложи кроз пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године и кроз допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године које доказе суд није смео да изводи због предметно наведене законске забране извођења истих а који доказ је извео ради утврђења које спорне чињенице и то по решењу суда у свему како прописује одредба члана 315 став 1 ЗПП-у с обзиром да првостепени суд није ни утврдио у складу са својом службеном обавезом а у свему према одредби члана 308 став 2 ЗПП-у по којој ће суд на првом рочишту да утврди које су чињенице неспорне, односно општепознате и које су чињенице спорне, и то на првом рочишту које су све то изложене чињенице спорне а које су неспорне самим тим је логички и разумно јасно да првостепени суд није ни могао да поступи по закону и изврши оцену изведеног доказа којим се доказивала спорна чињеница из разлога што суд није ни знао које су то спорне чињенице странака у поступку с обзиром да суд није ни утврдио на првом рочишту а у складу са својом службеном обавезом које су то спорне чињенице странака у поступку (по закону „ex lege“ суду је забрањено да изводи и оцењује доказе којим се доказују чињенице које су неспорне). Утврђује се да је тужени дискриминаторски поступао кроз поступак Рев 299/2016 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду према тужиоцу у односу на наведена лична својства тужиоца, односно да је дискриминација туженог заснована на статусном иступању кроз правни промет са конотацијом власништава, наиме тужилац иступа кроз правни промет као привредно друштво које обавља делатност ради стицања добити и то са приватним власништвом док је кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационим судом у Београду и Рев 299/16 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду супротна страна била Специјална болница за психијатријске болести „Ковин“ која представља државну установу са државним власништвом, својини, наиме својина тужиоца представља приватну својину јер је оснивач тужиоца приватно лице овде законски заступник тужиоца ББ, односно представља својину привредног друштва као правног лица са ограниченом одговорношћу док својина супротне стране Специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ - кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационим судом у Београду и Рев 299/16 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду представља државну својину и све то са одговорношћу над целокупном имовином специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ и Државе Србије, а што другим речима значи да је предметна дискриминација заснована на својини са евидентно видљивим посредно неједнаким потупањем у циљу заштите - интереса државне својине, језику на којем законски заступник тужиоца пише писмена, наиме законски заступник тужиоца и пише писмена на латиничком писму док супротне

стране пишу писмена на ћириличном писму, тужилац истиче да је тужени нон стоп јавно истицао да тужиоц не може да користи латинично писмено и где су тужени чак вратили тужбу тужиоцу која је била написана на латиничном писму са налогом да тужилац уреди исту тако што ће све примерке тужбе да преправи са латиничног писма на ћирилично писмо и све то су тужени урадили кроз решење Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину Посл.бр. I 7 492/17 од 16.06.2017. године, политичкој припадности, политичкој подобности, политичком симпатизерству, политичком подржавању, политичкој различитости, наиме ни тужилац а ни законски заступник тужиоца ББ нису присталице ниједне владајуће партије а нити сходно томе подржавају, нити помажу ниједну владајућу партију а и противе се било каквом мешању политике у привредне активности и то све од 2000 године када су извршене промене па до дана данашњих дана и не дозвољавају никакви финансирање политике и политичких партија од стране тужиоца и сходно томе тужилац не може ни да добије ниједан спор пред судом и тужилаштвом а нити да натера суд и тужилаштво да испоштује његова права током судског поступка с обзиром да нема политичку подршку која једина има утицај на судство и правосуђе и тужилаштво у целини, наиме по самом ставу Владе Републике Србије и то ставу које влада јавно износи језички јасно је видљиво да влада излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике, исто тако и самом ставу Савета за борбу против корупције као органа Владе Републике Србије и то ставу које савет јавно износи језички јасно је видљиво да савет излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике, исто тако и по самом ставу друштва судија и то ставу које друштво судија јавно износи језички јасно је видљиво да друштво судија излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике итд, умовном стању тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме тужилац и законски заступник тужиоца поседују велико имовно стање и то је опште позната чињеница у ... и шире, наиме тужени је у поступку Посл.бр. I 7 492/17 у ком поступку ББ законски заступник тужиоца није био странка у поступку тражила од катастра из ... стање промена и уписаних терета на локалима који су власништво заступника тужиоца ББ и све то супротно законом дозвољеним овлашћењима, наиме овде тужени је утврдила имовно стање законског заступника тужиоца ББ и правне послове у вези са имовином законског заступника тужиоца ББ и све то без знања и без одобрења законског заступника тужиоца ББ и све то иако законски заступник тужиоца ББ није био странка у поступку Посл.бр. I 7 П 492/17 а што се све води из замолнице Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину Посл.бр. I 7 П 492/17 од 21.09.2017. године, генетске особености законског заступника тужиоца, тачније генетских наследних особина законског заступника тужиоца нетрпељивости неправде, тачније у погледу наследне особине законског заступника тужиоца упуштања у борбу за право и правду и све то без обзира на опасност која таква борба носи према сопственом послу, према сопственом животу и према сопственој породици итд., наиме законски заступник тужиоца увек током поступка пред судом јавно исказује противљење некој мери суда за коју је сматра да је незаконита и одмах тражи одлуку суда о таквом противљењу, затим законски заступник тужиоца одмах подноси притужбе против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси кривичне пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси и приговоре за несудујење

у разумном року против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси и дисциплинске пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону итд., здравствену способност законског заступника тужиоца, тачније интелекту законског заступника тужиоца, наиме законски заступник тужиоца је у односу на свој интелект сматрао да има здравствено психичку способност да заступа права и интересе тужиоца пред судством, међутим тужени је нон стон истицао у свим сверама живота па чак и на рочиштима да се тужилац прави да познаје закон, да се закон не чита како га он чита итд., чак је тужени и писмено наводи да је законски заступник тужиоца правно неука странка, да тужилац не познаје процесне одредбе а ни материјално право и да злонамерно напада туженог - судство и да износи нетачне наводе у циљу напада на туженог - судство и да све то ради иако не познаје процесни закон итд. а што се све види из решења Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину VII Су бр. 39-39/18 од 11.09.2018. године на страни 2 став 2 које се као такво прилаже уз ову тужбу, исто тако је тужени преко свог органа износио у јавност и да је законски заступник тужиоца психичко оболела особа, да је очигледно луцидан итд. а што се све види из Одговора на притужбу тужиоца од стране Привредног суда у Панчеву број VI СУ 17/2017 од 19.07.2017. године са прилогом које је дала поступајући судија Весна Лоци, правничко звање - правничку образованост, односно на стручну оспособљеност, наиме тужилац предузима све радње у поступку преко свог законског заступника који нема званично правничко знање али итекако зна права и не може бити уцењиван да ћути о кршењима закона од стране суда и судија претњом о одузимању адвокатске лиценце од стране адвокатске коморе пошто лиценцу адвоката нема, тачније законски заступник тужиоца има звање грађевинског инжињера са лиценцом инжињерске коморе Србије ... док тужиоца има лиценцу фирме за извођење грађевинских и завршно занатских радова на објектима високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 13.07.2000. године и лиценце фирме за израду архитектонских пројеката и пројеката унутрашњих инсталација водовода и канализације за објекте високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 15.06.2000. године а што је такав законом прописан концепт правне заштите од стране тужиоца туженог толико изиритирано да су јавно износили став преко својих органа да тужилац не познајући закон и процесне норме само напада судије подношећи силне притужбе против судија, силне дисциплинске пријаве против судија, силне кривичне пријаве против судија, да је законски заступник психичко оболела особа, да је очигледно луцидан и да му треба одузети пословну способност и поставити му адвоката за заступника (по принципу кад му поставимо заступника адвоката онда ћемо лако да завршимо са сим) итд. јавном изражавању ставова и мишљења тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме и тужиоца и законски заступник тужиоца су у оквиру законом прописане процедуре износили ставове и мишљења да судови и тужиоци не поштују процесне норме и да поступају током поступка супротно законом утврђеној процедури не поштујући ни закон, ни Устав Републике Србије а све то из разлога што је овде тужени на арбитражан, самовласни, самовољни начин и то према личном нахођењу кроз образложење донете пресуде Врховног касационог суда у Београду Рев 299/2016 од 27.12.2017. године изложио лажну констатацију и то „да указивање овде тужиоца као ревидента на битне повреде из члана 374 став 1 ЗПП-у учињене пред другостепеним судом неосновано и њиме се заправо оспорава чињенично стање, што у смислу члана 407 став 2 ЗПП-у не може бити ревизијски разлог" и све то без обзира што је очигледно било видљиво за Врховни касациони суд у односу на службену

дужност да овде тужилац није оспоравао утврђено чињенично стање већ да је истицао битну повреду одредаба парничног поступка у односу на одредбу члана 374 став 1 ЗПП-у због тога што је другостепени суд супротно жалбеним наводима овде тужиоца и супротно својој службеној обавези дао правну заштиту првостепеном суду без обзира на жалбене наводе и евидентну видљивост по којој је првостепени суд супротно законом дозвољеним овлашћењима донео пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године као и допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године без утврђеног чињеничног стања на које се једино по самом закону „ex lege“ може применити материјално право и све то без обзира што је очигледно било видљиво за Врховни касациони суд у односу на службену дужност да овде тужилац није могао да оспорава утврђено чињенично стање из разлога што чињенично стање није ни постојало јер није ни било утврђено од стране првостепеног суда, односно јер чињенично стање првостепени суд није ни утврдио а самим тим није ни изложио кроз пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године као и допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године у складу са својом службеном обавезом која је језички јасно прописана одредбом члана 355 став 4 ЗПП-у по којој је суд дужан кроз образложење првостепене пресуде да изложи чињенично стање које је утврдио, тачније ако чињенично стање не постоји оно и не може да се оспорава по самом закону „ex lege“ а и по здравом разуму, наиме евидентно је било видљиво за Врховни касациони суд и из ревидентових навода овде тужиоца из прикупљене процесне грађе да је другостепени суд кроз своју пресуду игнорисао и своју службену обавезу а и истакнуте жалбене наводе овде тужиоца којим се указивало да је првостепени суд донео пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године као и допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године без утврђења чињеничног стања које је морало бити утврђено а и изложено кроз предметне пресуде у складу са службеном обавезом суда која је језички јасно прописана одредбом члана 355 став 4 ЗПП-у по којој је првостепени суд дужан да кроз образложење првостепене пресуде изложи чињенично стање које је утврдио, а све то с обзиром да по самом закону „ex lege“ се сматра да је суд применио материјално право напамет и у том случају по самом закону „ex lege“ се сматра да постоји битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 376 ЗПП-у а о којој ревизијски суд води рачуна у односу на службену дужност и у таквој ситуацији ревизијски суд укида нижестепене пресуде у односу на службену дужност а не излаже лажне констатације којим очигледно видљиво штити интересе туженог. Утврђује се да је тужени дискриминаторски поступао кроз поступак Рев 299/2016 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду према тужиоцу у односу на наведена лична својства тужиоца, односно да је дискриминација туженог заснована на статусном иступању кроз правни промет са конотацијом власништва, наиме тужилац иступа кроз правни промет као привредно друштво које обавља делатност ради стицања добити и то са приватним власништвом док је кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационим судом у Београду и Рев 299/16 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду супротна страна била Специјална болница за психијатријске болести „Ковин“ која представља државну установу са државним власништвом, својини, наиме својина тужиоца представља приватну својину јер је оснивач тужиоца приватно лице овде законски заступник тужиоца ББ, односно представља својину привредног друштва као правног лица са ограниченом одговорношћу док својина супротне стране Специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ - кроз поступак Гж 4558/15 који се водио пред Апелационим судом у Београду и Рев 299/16 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду представља државну својину и све то са одговорношћу над целокупном имовином Специјалне болнице за психијатријске

болести „Ковин“ и Државе Србије, а што другим речима значи да је предметна дискриминација заснована на својини са евидентно видљивим посредно неједнаким поступањем у циљу заштите - интереса државне својине, језику на којем законски заступник тужиоца пише писмена, наиме законски заступник тужиоца пише писмена на латиничком писму док супротне стране пишу писмена на ћириличном писму, тужилац истиче да је тужени нон стоп јавно истицао да тужилац не може да користи латинично писмено и где су тужени чак вратили тужбу тужиоцу која је била написана на латиничном писму са налогом да тужилац уреди исту тако што ће све примерке тужбе да преправи са латиничног писма на ћирилично писмо и све то су тужени урадили кроз решење Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину Посл.бр. I 7 492/17 од 16.06.2017. године, политичкој припадности, политичкој подобности, политичком симпатизерству, политичком подржавању, политичкој различитости, наиме ни тужилац а ни законски заступник тужиоца ББ нису присталице ниједне владајуће партије а нити сходно томе подржавају, нити помажу ниједну владајућу партију а и противе се било каквом мешању политике у привредне активности и то све од 2000. године када су извршене промене па до дана данашњих дана и не дозвољавају никакви финансирање политике и политичких партија од стране тужиоца и сходно томе тужилац не може ни да добије ниједан спор пред судом и тужилаштвом а нити да натера суд и тужилаштво да испоштује његова права током судског поступка с обзиром да нема политичку подршку која једина има утицај на судство и правосуђе и тужилаштво у целини, наиме по самом ставу Владе Републике Србије и то ставу које влада јавно износи језички јасно је видљиво да влада излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике, исто тако и самом ставу Савета за борбу против корупције као органа Владе Републике Србије и то ставу које савет јавно износи језички јасно је видљиво да савет излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство (судови, судије и тужиоци) није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике, исто тако и по самом ставу друштва судија и то ставу које друштво судија јавно износи језички јасно је видљиво да друштво судија излаже и то како усмено исто тако и кроз писане документе да судство није независно, односно да је судство (судови, судије и тужиоци) под утицајем политике итд, умовном стању тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме тужилац и законски заступник тужиоца поседују велико имовно стање и то је опште позната чињеница у ... и шире, наиме тужени је у поступку Посл.бр. I 7 492/17 у ком поступку ББ законски заступник тужиоца није био странка у поступку тражила од катастра из ... стање промена и уписаних терета на локалима који су власништво заступника тужиоца ББ и све то супротно законом дозвољеним овлашћењима, наиме овде тужени је утврдила имовно стање законског заступника тужиоца ББ и правне послове у вези са имовином законског заступника тужиоца ББ и све то без знања и без одобрења законског заступника тужиоца ББ и све то иако законски заступник тужиоца ББ није био странка у поступку Посл.бр. I 7 П 492/17 а што се све води из замолнице Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину Посл.бр. I 7 П 492/17 од 21.09.2017. године, генетске особености законског заступника тужиоца, тачније генетских наследних особина законског заступника тужиоца нетрпељивости неправде, тачније у погледу наследне особине законског заступника тужиоца упуштања у борбу за право и правду и све то без обзира на опасност која таква борба носи према сопственом послу, према сопственом животу и према сопственој породици итд., наиме законски заступник тужиоца увек током поступка пред судом јавно исказује противљење некој мери суда за коју је сматра да је незаконита и одмах тражи одлуку суда о таквом противљењу, затим законски заступник тужиоца одмах подноси

притужбе против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси кривичне пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси и приговоре за несуђење у разумном року против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону, затим законски заступник тужиоца подноси и дисциплинске пријаве против судија када судија крши процесни закон и након указивања неће да се повинује процесном закону итд., здравствену способност законског заступника тужиоца, тачније интелекту законског заступника тужиоца, наиме законски заступник тужиоца је у односу на свој интелект сматрао да има здравствено психичку способност да заступа права и интересе тужиоца пред судством, међутим тужени је нон стоп истицао у свим сверама живота па чак и на рочиштима да се тужилац прави да познаје закон, да се закон не чита како га он чита итд., чак је тужени и писмено наводи да је законски заступник тужиоца правно неука странка, да тужилац не познаје процесне одредбе а ни материјално право и да злонамерно напада туженог - судство и да износи нетачне наводе у циљу напада на туженог - судство и да све то ради иако не познаје процесни закон итд. а што се све види из Решења Основног суда у Смедереву - Судска јединица у Ковину VII Су бр. 39-39/18 од 11.09.2018. године на страни 2 став 3 које се као такво прилаже уз ову тужбу, исто тако је тужени преко свог органа износио у јавност и да је законски заступник тужиоца психичко оболела особа, да је очигледно луцидан итд. а што се све види из Одговора на притужбу тужиоца од стране Привредног суда у Панчеву број VI СУ 17/2017 од 19.07.2017. године са прилогом који је дала поступајући судија Весна Лоци, правничко звање - правничку образованост, односно на стручну оспособљеност, наиме тужилац предузима све радње у поступку преко свог законског заступника који нема званично правничко знање али итекако зна права и не може бити уцењиван да ћути о кршењима закона од стране суда и судија претњом о одузимању адвокатске лиценце од стране адвокатске коморе пошто лиценцу адвоката нема, тачније законски заступник тужиоца има звање грађевинског инжињера са лиценцом Инжињерске коморе Србије ... док тужилац има лиценцу фирме за извођење грађевинских и завршно занатских радова на објектима високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно Град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 13.07.2000. године и лиценце фирме за израду архитектонских пројеката и пројеката унутрашњих инсталација водовода и канализације за објекте високоградње за које грађевинску дозволу издаје општина, односно град, односно град Београд и чији је број лиценце ...-...-.../...-... од 15.06.2000. године а што је такав законом прописан концепт правне заштите од стране тужиоца туженог толико изиритирано да су јавно износили став преко својих органа да тужилац непознајући закон и процесне норме само напада судије подносећи силне притужбе против судија, силне дисциплинске пријаве против судија, силне кривичне пријаве против судија, да је законски заступник психичко оболела особа, да је очигледно луцидан и да му треба одузети пословну способност и поставити му адвоката за заступника (по принципу кад му поставимо заступника адвоката онда ћемо лако да завршимо са тим) итд. јавном изражавању ставова и мишљења тужиоца и законског заступника тужиоца, наиме и тужилац и законски заступник тужиоца су у оквиру законом прописане процедуре износили ставове и мишљења да судови и тужиоци не поштују процесне норме и да поступају током поступка супротно законом утврђеној процедури не поштујући ни закон, ни Устав Републике Србије а све то из разлога што је овде тужени на арбитражан, самовласни, самовољни начин и то према личном нахођењу кроз образложење донете пресуде Врховног касационог суда у Београду Рев 299/2016 од 27.12.2017. године арбитражно,

самовласно, самовољно, супротно законом дозвољеним овлашћењима утврђивао чињенично стање на које је примењивао материјално право а све то с обзиром да чињенично стање није било утврђено од стране првостепеног суда а самим тим нити изложено кроз пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 13.03.2015. године као ни кроз допунску пресуду Вишег суда у Смедереву П 39/14 од 30.06.2015. године стране првостепеног суда у складу са својом службеном обавезом која је језички јасно прописана одредбом члана 355 став 4 ЗПП-у по којој је првостепени суд дужан кроз образложење првостепене пресуде да изложи чињенично стање које је утврдио, наиме Врховни касациони суд у Београду кроз образложење донете пресуде Врховног касационог суда у Београду Рев 299/2016 од 27.12.2017. године схватајући да не може да примењује материјално право на непостојеће чињенично стање приступа самовласно утврђењу чињеничног стања и где Врховни касациони суд без извођења доказа и то на арбитражан начин и то само путем прости констатације излаже да су одређене изложене чињенице овде тужиоца утврђене од стране Врховног касационог суда и све то на основу увида у „стање списка предмета“ (изложено кроз пресуду ревизијског суда на страни 2 став 5) и да је Врховни касациони суд у односу на тако утврђене чињенице утврдио да су правилно ниже степени судови применили материјално право и одбили тужбени захтев овде тужиоца као неоснован, према закону а и принудним прописима једини суд који има законом дозвољена овлашћења да утврђује чињенице оценом изведених доказа је првостепени суд и другостепени суд када држи рочиште и све то након извођења доказа на рочишту за главну расправу (одредба члана 233 став 1 ЗПП-у по којој се докази изводе на главној расправи, у складу са временским оквиром) а у свему како језички јасно прописује одредба члана 8 ЗПП-у по којој првостепени суд одлучује по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, које ће чињенице да узме као доказане, тачније Врховни касациони суд нема законом дозвољена овлашћења да утврђује чињенице оценом изведених доказа током поступка пред Врховним касационим судом а поготово нема законом дозвољена овлашћења да утврђује чињенице на основу увида у „стање списка предмета“ (изложено кроз пресуду ревизијског суда на страни 2 став 5) у свему како је радио у поступку Рев 299/2016 који се водио пред Врховним касационим судом у Београду, још тачније принудним прописима забрањено било ком суду да утврђује чињенице на основу увида у „стање списка предмета“ с обзиром да је по самом закону „ex lege“ суд једино овлашћен да утврђује чињенице оценом изведених доказа, међутим Врховни касациони суд уместо да укине нижестепене пресуде и нареди утврђење чињеничног стања на које би се применило материјално право, једноставно сам себи даје за право и то на арбитражан, самовласан начин да утврђује чињенице на основу увида у „стање списка предмета“ (изложено кроз пресуду ревизијског суда на страни 2 став 5), чиме ревизијски суд евидентно видљиво на најбруталнији начин путем лажи и неистина а и кроз злоупотребу службених овлашћења спинује - изврће истину о којој води рачуна у односу на службену дужност, ствара привид у јавности да поступак води у складу са законом дозвољеним овлашћењима иако у стварности води поступак супротно законом дозвољеним овлашћењима и то све у корист интереса туженог а супротно праву и интересима овде тужиоца.“. Обавезао је тужиоца да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења.

Виши суд у Смедереву, решењем П 2261/18 од 05.09.2019. године, одбио је као неоснован предлог тужиоца за допуну пресуде Вишег суда у Смедереву П 2261/18 од 30.05.2019. године.

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж 8273/19 од 30.10.2019. године, одбио је као неосноване жалбе тужиоца и потврдио пресуду Вишег суда у Смедереву П 2261/18 од 30.05.2019. године и решење П 2261/18 од 05.09.2019. године. Одбио је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права, прекорачења тужбеног захтева и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП. Ревизија је изјављена и због битне повреде одредаба парничног поступка. Међутим, према оцени овога суда у том делу наводима ревизије се не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је тужбом поднетом 20.11.2018. године истакао облигационо-правни захтев за накнаду штете и тражио утврђење дискриминаторског поступања Апелационог суда у Београду у предмету Гж 4558/15 и Врховног касационог суда у предмету Рев 299/16 и то на основу имовинског статуса, језика на коме законски заступник тужиоца пише поднеске, на основу политичке припадности, симпатизерства и политичке различитости, генетских особености, здравствене способности и правничког знања законског заступника тужиоца, који је по образовању дипломирани грађевински инжињер и по основу јавног изражавања ставова и мишљења. У циљу оцене основаности истакнутог тужбеног захтева првостепени суд је извео доказе предложене сходно члану 7. став 1. и члану 228. у вези са чланом 229. став 2. ЗПП, те њиховом оценом сагласно члану 8. процесном закону утврдио да у предмету Вишег суда у Смедереву П 39/14 тужилац „АА“ из ... преко свог законског заступника, директора ББ, поднео тужбу против Специјалне болнице за психијатријске болести „Ковин“ из Ковина и Републике Србије, Министарство правде, тражећи утврђење дискриминаторског поступања према тужиоцу у вези са уградњом ... који је тужиочево власништво, без његовог знања и одобрења. Током трајања првостепеног поступка у том предмету тужиоцу је омогућен приступ суду, омогућено му је учешће у поступку и доказивање чињеница на којима је засновао свој тужбени захтев, те по проведеном доказом поступку и закључењу главне расправе пресудом П 39/14 од 13.03.2015. године и допунском пресудом П 39/14 од 13.06.2015. године, одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца и обавезан на накнаду трошкова парничног поступка. По пријему првостепене пресуде, тужилац је изјавио жалбу као редовни правни лек, која је пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4558/15 од 07.10.2015. године одбијена као неоснована, да би тужилац против другостепене пресуде изјавио ревизију која је пресудом Врховног касационог суда Рев 299/16 од 27.12.2017. године одбијена као неоснована.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца (ближе одређен у изреци првостепене пресуде), због чега су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 21. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“ број 98/06) је прописано да, пред Уставом и законом сви су једнаки. Одредбом става 2. овог члана, да, свако има право на једнаку законску заштиту, без дискриминације. Одредбом става 3. овог члана, да, забрањена је свака дискриминација, непосредна или посредна, по било ком основу, а нарочито по основу расе, пола, националне припадности, друштвеног порекла, рођења, вероисповести, политичког или другог уверења, имовног стања, културе, језика, старости, психичког или физичког инвалидитета.

Према томе, правилан је закључак нижестепених судова да у конкретној ситуацији тужилац није учинио вероватним да је у наведеним судским поступцима дискриминисан на било који од начина истакнутих у тужби, имајући у виду да судска одлука донета у законом регулисаном поступку није акт дискриминације, а да се евентуално погрешна примена материјалног или процесног права преиспитује у законом регулисаном поступку по редовним и ванредним правним лековима, те да евентуална погрешна примена важећих закона не може бити основ одговорности Републике Србије на основу дискриминације и да неуспех тужиоца у наведеном спору не представља дискриминацију, нити повреду његовог права на једнаку правну заштиту.

Како се одбија као неоснована ревизија тужиоца и наводи из ревизије нису од утицали на другачију одлуку овог суда, није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду, већ се тужилац као ревидент упућује на образложење побијане пресуде да се непотребно не би понављало, у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић